

Az előadást élénk beszélgetés követte. Ehhez hozzájárult az is, hogy a jelenlévőkben különböző képzetek élnek arról, hogy milyen lelkipásztorra van szüksége a református egyháznak. Konszenzusról aligha beszélhetünk akkor, amikor arról gondolkodunk, hogy milyen a jó lelkipásztor. Mivel napjainkban szélesebb lett a lelkipásztorok feladatköre és missziós területe, ezért óvatosaknak kell lennünk, nehogy túlértékeljük a hangsúlyok eltolódását. Azonban mindenki egyformán fontosnak tartotta a szolgálat minőségét és a megfelelő motiváció meglétét.

A hazaindulás napján nem maradhatott el a közösen eltöltött időre való visszatekintés. Bogdán Szabolcs püspök kiemelte, hogy annak ellenére, hogy a csendesnapok keretét meghaladja a konkrét cselekvési tervek megfogalmazása, mégis számolhatunk azzal, hogy a beszélgetések, a kötetlen együttlét, a közös szabadidős program, a fürdőzés, valamint az áhítatok, a közös imádkozás és úrvacsorázás meghatározóak lesznek a jövőbeni döntésekre nézve.

A résztvevők hálájukat fejezték ki a kezdeményezés iránt és szorgalmazták az ilyen típusú találkozások további folytatását. Ha beleláthatunk abba, hogy egyik vagy másik oldalon mi történik, ez megszabadíthat az indokolatlan előítéletektől, felpezsdítheti az egymás közötti kommunikációt, erősítheti az öntudatosságot és annak tudatát, hogy a Krisztus testének vagyunk tagjai. „Hiszem, hogy a Szentlélek elegendő lelki ajándékokat adott ennek a tanári karnak” – hangzott a közös kiértékelés egyik legreményteljesebb megállapítása.

Éles Éva

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet nyílt napja

Erdélyben a legtöbb magyar érintettségű egyetem diákhíánnyal küzd. Ezt többek között népszerűsítő módszerekkel kívánják ellensúlyozni. Bár egy lelkész-képző intézet elsősorban nem a képzésének érdekességével kívánja megszólítani a fiatalokat, mindazonáltal törekszik arra, hogy kínálata valódi továbbtanulási lehetőségként legyen ott legalább a hívő fiatalok körében. Ezt a célt szolgálta az immár második alkalommal, március 8-ra megszervezett nyílt nap programja.

A program kezdeti összeállítása után január végén elindult a regisztráció. Ennek folyamán az esemény előtt három héttel már kitűnt, hogy egy nagyszabású rendezvény van készülöben, amire tömegesen érkeznek majd a középiskolás diákok. Így a koncepción és programon folyamatosan változtatni kellett, és szükséges volt bővíteni a programpontokat is. Végül az alkalmon 155 középiskolás diák és 14 kísérő lelkipásztor, tanár vett részt. Egyházak szerinti lebontásban: 86 erdélyi református, 24 királyhágómelléki református, 39 unitárius diák volt jelen, de volt közöttük 6 római katolikus, görögkatolikus és pünkösdi egyházhoz tartozó

ifjú is. Nemek szerint összesen 87 nő, 68 férfi jött el erre az alkalomra, akikből 84 diákot a református gimnáziumok küldtek. E népes tömeg fogadását 7 tanár, több mint 40 önkéntes diák, valamint számos intézeti munkatárs tevékenysége készítette elő, akiknek munkáját Kató Szabolcs Ferencz koordinálta.

Az esemény áhítattal kezdődött. Az igét Telegdi István VI. éves teológushallgató hirdette a Jn 15,12–15 alapján. Ha ma egy ifjút megkérdeznek, hogy mi szeretne lenni, megelégedéssel szokták nyugtázni, ha válaszként az érkezik, hogy orvos, aki embereken akar segíteni, vagy informatikus, aki jó megélést biztosító szakmát választ magának. De miért is mondaná valaki azt, hogy ő lelkipásztor szeretne lenni? Telegdi István azt hangsúlyozta, hogy a lelkipásztori szolgálat alapja a szeretet, Krisztus önfeláldozó szeretete irántunk, és a felebaráti szeretet a közösség tagjai iránt. A teológiának az őt és újat kell összekötnie, Izráelt és az egyházat, a kétezer éves Szentírást és a modern világot. Ezt kívánta megvalósítani az áhítat is, ahol ifjúsági énekek és orgonaszó egyaránt bekerült a liturgiába.

Kovács Sándor rektor igei köszöntőjében az evangélikus útmutató újszövetségi szakaszát olvasta fel (Róm 11,29), amely Isten elhívásának megbánhatatlanságát hangsúlyozta. Háláját és örömét fejezte ki, hogy az esemény hívó szavára ilyen szép számban jelentek meg, majd annak a reménységének adott hangot, hogy a jelenlevők közül néhányakban megerősödik Isteni elhívásának hangja is.

Kovács Sándor rektor igei köszöntőjében az evangélikus útmutató újszövetségi szakaszát olvasta fel (Róm 11,29), amely Isten elhívásának megbánhatatlanságát hangsúlyozta. Háláját és örömét fejezte ki, hogy az esemény hívó szavára ilyen szép számban jelentek meg, majd annak a reménységének adott hangot, hogy a jelenlevők közül néhányakban megerősödik Isteni elhívásának hangja is.

A rektori köszöntő után fórumbeszélgetésre került sor, ahol Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke személyes életútjáról tett vallomást, és annak adott hangot, hogy miként fedezhetik fel magunkban a fiatalok az Isten elhívását. Fontos az önismeret és a közösség iránti elköteleződés – mondta. A diákság köréből érkező kérdésre válaszolva, hogy biztosítanak-e több helyet a női teológushallgatók számára, Kató Béla püspök nyitottságát fejezte ki, de egyúttal utalt a kérdés összetettségére és a lelkészházaspárok elhelyezkedésének gyakorlati gondjaira. Az egyházi vezetőkkel való találkozás hangsúlyos pontja volt a nyílt napnak. A délután folyamán ugyanis az unitárius hallgatók is találkoztak egyházuk elöljárójával, Kovács István püspökkel, akivel hasonló kérdéseket jártak körül.

A fórumbeszélgetés után a diákok életkor szerint hat csoportra oszolva vehettek részt külön-külön két-két teológiai próbaórán, a teológiai intézet helyiségeit, bentlakását és könyvtárát bemutató csoportvezetéssel, illetve a diákság által ve-

Kató Szabolcs Ferencz,
a rendezvény koordinátora

tett beszélgetésen. Az előadások témájának meghatározásában fontos szempont volt, hogy az alkalom építő legyen az érkező diákok hitéletének és lelki-szellemi egészségének szempontjából. Így az Éles Éva által tartott *Hivatástudat egy fedél alatt. Mária és Márta történetének aktualitása* című előadás, illetve a Kató Szabolcs Ferencz által bemutatott téma, *Mózes első könyvének hangsúlyai* az információátadáson túl számos igei üzenetet is tartalmazott. Simon János előadása némi eligazítást kívánt adni a szülőkről való leválás aktuális és sokszor akut problémájával küzdő fiataloknak, míg Horváth Levente interaktív önismereti gyakorlatokkal kívánta előbbre juttatni hallgatóságát az önismeret és az istenismeret útján.

A teológiai hallgatókkal szervezett beszélgetésben a teológiai intézettel, illetve a teológus léttel kapcsolatos kérdések kerültek elő, mint például: mennyire nehéz a teológiai képzés? Mit tegyen az, akit érdekel ugyan a vallástudomány, de más témák is felkeltik az érdeklődését? Honnan ismerheti fel valaki a maga elhívását? Mi történik a teológiai képzés lezárása után? Jó alkalma volt ez annak, hogy a lehetőségekhez mérten közelebről is megismerkedhessünk az intézetet meglátogató diákokkal.

A református hallgatók programja közös ebédrel zárult, ahol kötetlen hangulatban folyt tovább a teológusok és a diákok, tanárok, lelkészek közötti beszélgetés.

Az unitárius kar további délutáni tevékenységet szervezett egyházuk diákjainak. A püspöki beszélgetés és intézménybemutató után Koppándi Botond Péter a szó erejéről tartott közvetlen hangvételő előadást. A görög kultúrkörből kezdve az ógyházi gyakorlaton keresztül ecsetelte, hogy az emberi és isteni szó hogyan formálta a közösségeket, majd pedig személyes szolgálati példákon át mutatta fel a fiatal hallgatóság számára, hogy az Isten megbízásából kimondott szavak sok-

szor milyen nagy hatással vannak a gyülekezeti tagok életére a prédikáció, a lelkigondozás, a családlátogatás által. Ezt az ifúság áhíttata követte, ahol Nagy Norbert VI. éves hallgató szintén személyes élményekkel példázta a bentlakási közösség formáló, összefogó erejét. A közös vacsora után kötetlen hangvételű kvízzel zárta az eseményt.

Tisztában vagyunk azzal, hogy nem minden nyílt napra érkezett gimnazista szeretne lelkipásztor lenni. Sokan még bizonytalanok, mások biztosak abban, hogy nem lelkészi pályára készülnek, de eljöttek kíváncsiságból. Akármilyen volt is az oka annak, hogy 155 diák jött el hozzánk, a fogadó csapat őszinte nyitottsággal várt mindenkit, és igyekezett valami olyasmit átadni számukra, ami vagy a lelkészi hivatás tekintetében inspirálja őket, vagy pedig szorosabbra fűzi az egyházzal ápolat kapcsolatukat. A résztvevők által beküldött visszajelzésekből azt látjuk, hogy, így vagy úgy, a rendezvény elérte célját.

Kató Szabolcs Ferenc

Fotók: Kiss Gábor

III. Kolozsvári Tavasz-napok konferencia, 2024. március 20–21.

„Íme, ismételten igaz: A tavasz jött a parttalan időben...”²⁴ – s hozzátehetjük, a Kolozsvári Tavasz-napok pedig a – már harmadik éve – megszokott időben. Idén március 20–21-én pezsdítette fel a lassan hagyománnyá váló konferencia a Kolozsvár központjában álló és két napra a református rendszeres teológia centrumává is váló teológiai intézet és az itt egybegyűltek életét. A megérkezés, a baráti üdvözlések, a segítőkész teológiai hallgatók mosolya a díszterem befogadásra tárt ajtó előtt számos résztvevő számára a hazaérkezés megnyugtató benyomását keltette. Bizonyos érte-

KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET REFORMÁTUS TANÁRKÉPZŐ ÉS SZEMÉLYESÍTÉSI KAL, BITE MACHBOROSZÁGI REFORMÁTUS GYVÁLY DOKTOROK KOLLEGIUMA		
  		
III. KOLOZSVÁRI TAVASZY-NAPOK		24
<hr/>		
Látványosság a világnak KONFERENCIA A RENDSZERES TEOLÓGIA TÁRGYKÖRÉBEN		

²⁴ Áprily Lajos: *Tavasz a házsongárdi temetőben. Apáczai Csere Jánosné, Aletta van der Maet emlékének.*